

عنوان مقاله:

بازخوانی دو رویکرد عدالت‌محور و اعتدالی در سیاست هسته ای جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 10، شماره 38 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمدرضا صارمی - دانشجوی دکتری روابط بین الملل، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

علیرضا رضایی - دانشیار، گروه روابط بین الملل، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

قاسم ترابی - دانشیار، گروه روابط بین الملل، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بازخوانی دو رویکرد عدالت‌محور و اعتدالی در سیاست هسته ای جمهوری اسلامی ایران است. از آنجایی که سیاست هسته‌ای دولت احمدی‌نژاد و دولت حسن روحانی بیشتر از سیاست‌های دولت‌های ایران بعد از پیروزی انقلاب اسلامی دارای اهمیت است، لذا در این پژوهش سیاست هسته‌ای دو دولت مذکور، به صورت تطبیقی مورد بررسی قرار می‌گیرد. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی بوده و یافته‌های پژوهش بیانگر آن هستند که رویکرد سیاسی هسته‌ای دولت احمدی‌نژاد با بهره‌گیری از الگوی نظری واقع‌گرایی مبتنی بر دیپلماسی هسته‌ای تهاجمی بوده که نتیجه آن صدور قطعنامه، اجماع جهانی و در نتیجه قرار گرفتن کشور ایران در ذیل بند هفتم منشور ملل متحد بود. در مقابل سیاست هسته‌ای تهاجمی دولت احمدی‌نژاد، سیاست هسته‌ای تعامل‌گرا قرار دارد که دولت روحانی با بهره‌گیری از گفتمان اعتدال، از آن به مثابه مکانیزمی برای پیشرفت کشور و کسب جایگاه کشور در معادلات بین‌المللی و در نتیجه ابزاری برای تعامل با جهان استفاده کرد. نتیجه چنین سیاستی عقد برنامه جامع اقدام مشترک، خارج شدن کشور از ذیل بند هفتم منشور ملل متحد و رفع تحریم‌ها به صورت نسبی بود.

کلمات کلیدی:

سیاست هسته‌ای، محمود احمدی‌نژاد، حسن روحانی، واقع‌گرایی، اعتدال، رئیس‌جمهور، انرژی هسته ای، سیاست خارجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1709470>

